

Lag

om fastställande av harmoniserade regler för att utse utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud för insamling av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 om fastställande av harmoniserade regler för att utse utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud för insamling av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden, nedan *direktivet*, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

Centralmyndighet

Transport- och kommunikationsverket är den centralmyndighet som avses i artikel 6.1 i direktivet. Transport- och kommunikationsverket ska säkerställa att direktivet tillämpas på ett enhetligt och proportionellt sätt.

När Transport- och kommunikationsverket utför sina uppgifter enligt denna lag har verket trots sekretessbestämmelserna rätt att av tjänsteleverantörer få nödvändig information och nödvändiga redogörelser och handlingar om en misstänkt överträdelse av skyldigheterna enligt denna lag. Tjänsteleverantörerna ska lämna informationen utan obefogat dröjsmål och avgiftsfritt.

Transport- och kommunikationsverket samarbetar med övriga medlemsstaters centralmyndigheter och Europeiska kommissionen. Transport- och kommunikationsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut uppgifter som verket fått vid utförandet av uppgifter enligt denna lag till Europeiska kommissionen och till centralmyndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, om det är nödvändigt för tillsynen över efterlevnaden av direktivet.

3 §

Utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud

En i artikel 2 led 1 i direktivet avsedd *tjänsteleverantör* som erbjuder tjänster i unionen, och som är etablerad i Finland, ska utse ett eller flera utsedda verksamhetsställen på Europeiska unionens territorium i enlighet med artikel 3.1 a i direktivet.

Om tjänsteleverantören inte är etablerad i Europeiska unionen men erbjuder sina tjänster i Finland, ska tjänsteleverantören utse en eller flera rättsliga ombud på Europeiska unionens territorium i enlighet med artikel 3.1 b i direktivet.

Om tjänsteleverantören är etablerad i en medlemsstat som inte deltar i de rättsliga instrument som avses i artikel 1.2 i direktivet och erbjuder tjänster i Finland, ska tjänsteleverantören utse

en eller flera rättsliga ombud på Europeiska unionens territorium i enlighet med artikel 3.1 c i direktivet.

Ett i 1—3 mom. avsett utsett verksamhetsställe ska vara etablerat och ett rättsligt ombud ska ha sin hemvist i en sådan medlemsstat i Europeiska unionen där tjänster erbjuds och där det kan bli föremål för verkställighetsförfaranden. Den valda medlemsstaten ska vara en sådan medlemsstat som deltar i de rättsliga instrument som avses i artikel 1.2 i direktivet.

En tjänsteleverantör som är etablerad i Finland eller erbjuder tjänster i Finland ska ge de utsedda verksamhetsställen eller rättsliga ombud som företräder tjänsteleverantören de befogenheter och resurser som krävs för att vara verksamt som utsett verksamhetsställe eller rättsligt ombud, så att de kan iaktta mottagna beslut och förelägganden som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 1.2 i direktivet. Dessutom ska de utsedda verksamhetsställen som är etablerade i Finland eller de rättsliga ombud som har hemvist i Finland genom försorg av den tjänsteleverantör som de företräder ha motsvarande befogenheter och resurser som uppdraget kräver för att kunna iaktta besluten och föreläggandena.

De utsedda verksamhetsställen eller de rättsliga ombud och de tjänsteleverantörer som avses i denna paragraf är i enlighet med artikel 3.5 i direktivet solidariskt ansvariga för bristande efterlevnad av skyldigheterna. Det solidariska ansvaret är oberoende av avsaknaden av lämpliga interna rutiner mellan tjänsteleverantören och det utsedda verksamhetsstället eller det rättsliga ombudet.

I denna paragraf avsedda tjänsteleverantörer som erbjuder tjänster i Europeiska unionen den 18 februari 2026 är skyldiga att utse de utsedda verksamhetsställena eller de rättsliga ombuden senast den 18 augusti 2026. Sådana tjänsteleverantörer som börjar erbjuda tjänster i Europeiska unionen efter den 18 februari 2026 är skyldiga att utse de utsedda verksamhetsställena eller de rättsliga ombuden inom sex månader från den dag då de börjar erbjuda tjänster i Europeiska unionen.

4 §

Underrättelser och språk

En i artikel 2 led 1 i direktivet avsedd tjänsteleverantör som är etablerad i Finland eller erbjuder tjänster på finskt territorium ska skriftligen underrätta den centralmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 6 i direktivet i den medlemsstat där dess utsedda verksamhetsställe är etablerat eller där dess rättsliga ombud har sin hemvist om kontaktoppgifterna för det verksamhetsstället eller rättsliga ombudet och om alla ändringar av dessa.

I den underrättelse som avses i 1 mom. ska det anges på vilket eller vilka av unionens officiella språk som framställningar kan riktas till det rättsliga ombudet eller utsedda verksamhetsstället. Om tjänsteleverantörens utsedda verksamhetsställe är etablerat i Finland eller tjänsteleverantörens rättsliga ombud har sin hemvist i Finland, ska de språk som anges i underrättelsen inbegripa åtminstone finska eller svenska.

Om en tjänsteleverantör utser flera utsedda verksamhetsställen eller flera rättsliga ombud i enlighet med artikel 3.1 i direktivet ska tjänsteleverantören i den underrättelse som avses i 1 mom. i denna paragraf ange det exakta territoriella tillämpningsområdet för utseendet av dessa utsedda verksamhetsställen eller rättsliga ombud. I underrättelsen ska det anges på vilket eller vilka av de officiella språken i unionen eller medlemsstaterna som framställningar kan riktas till vart och ett av de utsedda verksamhetsställena eller de rättsliga ombuden.

Transport- och kommunikationsverket ska offentliggöra den information som det underrättas om i enlighet med 1—3 mom. på en särskild webbsida hos det europeiska straffrättsliga nätverket. Informationen ska uppdateras regelbundet.

5 §

Påföljdsavgift för tjänsteleverantörer

Transport- och kommunikationsverket kan påföra en sådan i artikel 2 led 1 i direktivet avsedd tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen en påföljdsavgift, om tjänsteleverantören uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt 3 § 1—4 eller 7 mom. att utse ett utsett verksamhetsställe eller ett rättsligt ombud på Europeiska unionens territorium,

2) skyldigheten enligt 3 § 5 eller 7 mom. att ge sina utsedda verksamhetsställen eller rättsliga ombud de befogenheter och resurser som uppdraget kräver,

3) skyldigheten enligt 4 § 1, 2 eller 3 mom. att underrätta om kontaktuppgifterna för verksamhetsstället eller det rättsliga ombudet och om alla ändringar av dessa samt om på vilket eller vilka av unionens officiella språk som framställningar kan riktas till det rättsliga ombudet eller utsedda verksamhetsstället.

Påföljdsavgift för överträdelse eller försummelse av en skyldighet enligt 1 mom. 2 punkten får dock inte påföras innan tjänsteleverantören genom en anmärkning har getts möjlighet att rätta till överträdelsen eller försummelsen.

6 §

Påföljdsavgiftens storlek och bedömning av den

Påföljdsavgiftens storlek ska baseras på en samlad bedömning. När avgiftens storlek bestäms ska hänsyn tas till

1) överträdelsens art, allvarlighetsgrad, upprepning och varaktighet,

2) omfattningen och arten av tjänsteleverantörens verksamhet samt tjänsteleverantörens ekonomiska kapacitet,

3) huruvida överträdelsen är uppsåtlig eller beror på oaktsamhet.

Den påföljdsavgift som påförs en tjänsteleverantör är minst 1 000 euro och högst 100 000 euro.

7 §

Avstående från påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs inte, om

1) tjänsteleverantören på eget initiativ vidtagit tillräckliga åtgärder för att avhjälpa en i 5 § avsedd överträdelse eller försummelse omedelbart efter att den upptäckts och utan dröjsmål rapporterat den till Transport- och kommunikationsverket och överträdelsen eller försummelsen inte är allvarlig eller återkommande,

2) överträdelsen eller försummelsen av skyldigheten ska anses vara ringa, eller

3) påförande av påföljdsavgift på någon annan än en i 1 eller 2 punkten avsedd grund ska anses uppenbart oskäligt.

Påföljdsavgift får inte påföras en myndighet.

8 §

Preskription av rätten att påföra påföljdsavgift

Påföljdsavgift får inte påföras, om det har förflutit mer än fem år sedan överträdelsen eller försummelsen har skett. Om överträdelsen eller försummelsen har varit fortlöpande räknas den femåriga tidsfristen från det att överträdelsen eller försummelsen har upphört.

9 §

Verkställighet av påföljdsavgift

Bestämmelser om verkställigheten av en påföljdsavgift som påförts med stöd av denna lag finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

10 §

Sökande av ändring i förvaltningsdomstol

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2026.

På beslut och förelägganden som har översänts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 29 maj 2026

Republikens President

Alexander Stubb

Justitieminister Leena Meri